

indholdsmæssigt, statsministeren dermed har pålagt sine embedsmænd, men lad mig stille spørgsmålet omvendt: Ville det ikke være rimeligt, om embedsmændene blev pålagt samtidig at tjekke, om der var positive historier i pressen om EU? Jeg indrømmer, at det ville blive en begrænset opgave, men ville det ikke være rimeligt, at de også blev tjekket – så ville der jo være ligevægt – og er det ikke meget betænkeligt, at man pålægger embedsmændene at kæmpe udelukkende på den ene side?

Statsministeren svarede ikke på mit spørgsmål, så vi bliver nok nødt til at komme dybere ned i det i det samråd, vi skal have. Men er det rent faktisk ikke et skred, at man pålægger embedsmænd at arbejde for et bestemt resultat ved en folkeafstemning? Det er jo noget andet end at være loyal i forbindelse med arbejdet med et lovforslag, og forstår statsministeren ikke, at her har man overskredet en principiel tærskel?

Frank Dahlgaard (KF):

Efter at statsministeren og regeringen er blevet underkendt for ganske nylig af Højesteret med hensyn til at lægge dokumenter frem i sagen om grundlovsmedholdeligheden af Maastricht-traktaten og EU-Traktaten, skuffer det mig, at statsministeren ikke svarer mere konkret på dette spørgsmål, men bare taler om mistænkeliggørelse.

Er det ikke korrekt, som det har været fremme i dagspressen, at embedsmændene er blevet beordret til i et eller andet omfang, i en eller anden udstrækning, at skrive artikler og komme med notater? Skriver de artikler med et politisk indhold for at tilbagevise enhver form for betænkelighed? Er det korrekt, eller er det ikke korrekt, at der er rettet henvendelse fra embedsmændene til DJØF, fordi de er bekymrede over, at de bliver trukket ind i et politisk spil i stedet for at være neutrale embedsmænd? Jeg vil bede statsministeren svare mere konkret på det spørgsmål.

Holger K. Nielsen (SF):

Statsministeren forsøgte lige før at affærdige spørgerne med, at det bare var to partier, som havde interesser i dette spørgsmål. Jeg vil godt melde mig som repræsentant for et parti, der også har interesse i at diskutere de ting, og jeg bryder mig ikke om den arrogante tone, der var i statsministerens første svar.

Jeg vil godt spørge statsministeren: Kan denne temmelig mangelfulde besvarelse tages som udtryk for, at den beskrivelse, der blev givet før af hr. Kristian Thulesen Dahl – og som vi også kunne læse i Weekendavisen sidste fredag – af det, der faktisk er sket, er korrekt? Og for det andet: Anfægter det slet ikke statsministeren, der jo har sin rod i fagbevægelsen, at repræsentanter for de faglige organisationer udtrykker dyb betænkelighed? Både DJØF og Dansk Magisterforening, som repræsenterer de medlemmer, der bliver pålagt de opgaver, siger: Her er man ved at gå over stregen, og det kan ikke være rimeligt, at vore medlemmer skal pålægges så kontroversielle politiske opgaver, som der tilsyneladende er lagt op til her.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg ved ikke, hvad det er, hr. Holger K. Nielsen tænker på, når han taler om en arrogant tone, men jeg vil gerne replicere og sige, at der er altså grænser for, hvilken mistænkeliggørelse jeg vil finde mig i i de spørgsmål, man stiller til mig.

Man kan jo spørge på mange forskellige måder. Man kan spørge som hr. Kristian Thulesen Dahl, der stiller sig op her i Folketinget og spørger, om det er rigtigt, at regeringen har beordret 4.700 højt begavede embedsmænd til at gå ind i en jakampagne. Jamen hvad er det for en måde at spørge på? Det efterlader jo det indtryk i befolkningen, at regeringen har hyret samtlige embedsmænd her på Slotsholmen, og det er det pure ospind.

Jeg synes, sandheden skal frem, og derfor må jeg sige: Hvorfor i alverden skal vi bruge tid på at svare på den slags manipulerende spørgsmål, hvis vi ikke siger det, som det er? Denne spørgsmålsdebat har jo ikke til formål at opklare, hvad sammenhængen egentlig er; nej, den har til formål at skabe større usikkerhed, større utryghed i befolkningen om Amsterdamtraktaten og den kommende afstemning.

Men det skal ikke lykkes, og derfor må jeg sige det, som det er, endnu en gang: Det er meget enkelt. Regeringen har udformet lovforslag nr. L 2, som den naturligvis beder embedsmændene om at medvirke til udformningen af, ligesom det gælder samtlige andre lovforslag fra regeringen. Det medvirker embedsmændstaben til, dygtige og kapable som de er, så det forslag, der bliver fremsat, er korrekt udformet og i overensstemmelse med regeringens politiske linje. Sådan er det under den nuværende